

پښتو ژوراب

archive.org/details/@aso_mahmudi

رۆستم و زۆراب

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خدای گهوره، لامکان
خالق خلق و ارض و آسمان
دونیای دورست کرد به يك كن فكون
بی مثل و مانند پادشای بیچون
ستار و سرپوش ایش و کاری بد
ملك الملوك الله الصمد
استادی نقاش روی عالم ته و او
کی دیویه صورت بگری له سر آو
ایجاد کوننده، جمعی مرسلین
اولیاو امام عالمانی دین
باله و انانی به قوت و تاب
پوښتم و زوړاب شای افراسیاب
له پاش معره که و شرو کارزار
بر دینه عدم خالق جبار

یارب به حق احمدی مختار
 به جمعی اصحاب مردانی ناودار
 بمان خه یته سر ریگای مستقیم
 نه بین شرمسار غفور و رحیم
 بده توفیقم خالق عالم
 بنوسم باسی جنگنامه روستم
 وایان اکهن پیاوازی پیشین
 روژی له روزان به دلی غمکین
 دانیشتبو روستم عاجزو غمبار
 له پاشان هه اسا بچی بوشکار
 شمشیری هه لگرت کندو که وان
 گورزی گاو سر خنجری ده بان
 سواری رخس بو پرنده طیار
 روی کرده صحرا بو پاوو شکار
 روی کرده جنگه ل صحرا و کو ساران
 جیگای نی چیر و آهوی تاران

له پړ له صحرا چندگور دیاری دا
 پوښتمی دهستان به گورجی خیرا
 به پنجهی پر زور حه وایدا کمند
 گوریکی گه وره ی هینایه ژیر بند
 سره که ی برری پیستی کمند خیرا
 له پیخ درختی هه لکه ند زو آزا
 گوشتی گوره که ی پارچه کرد به تیغ
 آگری کرده وه و گوشتی دا له سیخ
 گوشته که ی برژا کردی نوشی گیان
 همو گوشتی خوارد فرری دا ایسقان
 وه ختی که تیږبو میلی خه وی کرد
 جیکای چا کردو را کشادستو برد
 سلاخی شهرری له خووی کرده وه
 سهری نایه وه خه وی برده وه
 رختی به ردایه سه وزه و میړ غزار
 له ناو چیمن گل خوش و لاله زار

له لشکری تورک له پړ ده سوار
هاتنه او شویته بوراوو شکار

به دووای نیچر داته گه پان سردهم
کاتی چاویان کهوت به رخی پوښتم
چون ده وره یان گرت بی هه ستو بیده ننگ
رخش له گه لیان دستی کرد به جنگ
نعره ته ی کیشا پرماندی چهن جار
پوښتم له خه وی هیچ نه بو بیدار
له گه ل سوار هکان دستی کرد به شپړ
اصلا نه ترسا رخی هنر وه

عاقبت ۳ کس له تورکی بی خیر
کوشتی به چه پوک رخی ده ننگ دلیر
حهوت نفره که ی تریان دستو برد
چوار ده وری پریشان جا آزانه گرت
به زوړی کمنه د گرتیانه ناو داو
که ررانه وه دوا به بی خوردو خاو

شاریکی گه وره نزیك بو كه وا
 شاری (سمند) یان پی اگوت اوسا
 بردیان بو شاه پر خشی هنرمند
 كه چاوی پی اگوت شاه کردی پسند
 اچا پادشا امری کرد امیر
 بردیه طویلہ رخشی کرد زنجیر
 وه ختی كه پوستم له خه و بو بیدار
 تماشای باغی ككردو مرغزار
 تی فکری پر خشی اثری نیه
 هیچ تی نه گه یشت او سرره چیه
 اچا سیری کرد ۳ لاشه ی بی گیان
 كه وتوو له گهل شمشیر و كه وان
 شوین پی چند سواریش دیاره له زمین
 اچا تی گه یشت پوستمی گوزین
 کردیه بهر زرئی پوستی بهور به قار
 گورزی کرده کوئل وهك شیژی شکار

زینه‌کە‌ی پ‌خشی کرد به‌کوڵ‌ه‌وه
 پ‌و‌یشت له‌صحرا و ده‌شتو چۆ‌ل‌ه‌وه
 خریک‌ما له‌ناو بیابانو چۆ‌ل
 گورز له‌سرشانوزین له‌پشت و کو‌ل
 هم‌وجار ا‌یک‌وت صد‌شکور الله
 شرم‌نده مه‌که‌ ع‌بدی پ‌وس‌یاه
 له‌لای هاوسه‌ران نه‌بم شرم‌سار
 نه‌م‌کە‌ی به‌جیگای تانه‌ی پ‌و‌زگار
 زو‌رک‌س ا‌لین پ‌یم بی‌ده‌سه‌لاته
 پ‌خشیان لای‌سندوه به‌زو‌ر و امانه
 خو‌من به‌بی‌پ‌خش به‌شیوه‌حالم
 ک‌ی‌بو‌م هه‌ل‌گری گورزو کو‌پالم
 له‌پ‌یگای حه‌وت خوان گیانم به‌نه‌وبو
 پ‌فیقی چۆ‌لم هاو‌پ‌ازی شه‌وبو
 به‌دووای پ‌خشا چو جهان پ‌اله‌وان
 بری ری‌صحرا و چۆ‌ل و بیابان

منزل به منزل تا نوران زمین
 پرویشت به دلی عاجزو غمگین
 اچو به پیوه وه ککوی البورز
 زمین له ژیر پی پروستم هاته لرز
 وه ختی بیانی کاتی دهر کهوت خور
 جاشاری (سمند) دیاری داله دور
 ایشکچی دی یان که له سر حصار
 به تالو که چون بولای شهر یار
 وتیان پایوی دیت له دور دیاره
 یقین پالهرانی خنجر گذاره
 پوشیوه له بر زری آسینین
 وابه شانیه وه گورزی له که ل زین
 شاه ووتی تحقیق اوه پروستمه
 پیاده یه و تنها دلی پرغمه
 له دهشتی پراودا خه وی کردوه
 خه و تووه اجا پرخشیان بردوه

شاه که آمه ی بیست هه لسا له سرتخت
چو بو پیشوازی شاه ی بلند بخت

چند له وزیران خاصی شهریار
چو بو پیشوازی پووستمی ناودار
یک یک ماچیان کرد چندجار دستو پی ی
که وتن له زمین له ژیر خاکی پی ی

شاه پرسی پووستم تو کوپی زالی
بوچی پیاده و پریشان حالی
راستیم پی بلی کی آمه ی کردوه

کی له صحرادا رخی نوی بردوه
کی بی له گل تو پنجه بازی کا
کی حدی هه یه که ناسازی کا

جوابی دایه وه پووستمی دهستان
ووتی گورریکم کردبو بریان
تیر تیر گوشتم خوارد چاوم چو وه خه و
بی ترس له دوزمن بی خوف له موله و

گورزی گاوسر له ژیر سرمابو
 که هه لسام نواریم پرخش نه مابو
 شوینم هیناوه هتا ام شاره
 پرخشم لیرهیه معلوم دیاره
 به غضب هاتوم پرخش پیدا که
 یاخو شوینه که ی له شار جیا که
 له ژیر زمین بی یا له آسمان
 ابی پرخشی من پیدا که ن الان
 اگینا به ذات خدای بی همننا
 من کاری اکم خوین لاشه بیا
 له گهلم مه که ن هیچ حيله و افسون
 با به تیخی من نه بن سرنگون
 قصر و هیوان و دروازه و حصار
 با به گورزی من نه بی یخته سار
 شاه که أمه ی بیست لرزه ی هاته گیان
 له رزی هروه کو بی سرتاوان

صف صف جمع بون جا بو تماشا
 روستم چووه سرتختی پادشا
 روستمیان که دی هموبون پسر سام
 له سام و هیبت نه وهی زالی سام
 شه و به سرداهات روی دویا بوتار
 هه ل گیر سا چراو فانو سان هزار
 هیوان لاجورد جواهر کاری
 آو سارد به گولاو عنبر دیاری
 دوشه گو فرشی دیبای چینی باف
 بون مسک و عنبر له گل مسکی ناف
 ساقی مشغولی شرابی ناب بو
 مجلس فرح بخش بزمی شراب بو
 محرمی کی شاه له مجلس هه لسا
 رویشته حرم خلوتخانه ی شا
 وصفو تعریفی جهان پاله وان
 کردی له خدمت بانوی بانوان

خلاصهٔ اُجما له پاش نیوه شهو
مجلس بلاوبون کردیان میلی خه و
شعلهٔ چل چراو فانوسی گوهر
دابوی له جام ریز وه کو شوقی خوړ

باسی هاتی تمینه کچی پادشاه
بوچاو پی کهوتی پړوستم

کچی پادشاه سودای کهوته سر
به پروخسار وه کو مانگی منور
پړوی قطرانی قلم کشیده
برژانگی الماس سورمه نه دیده
زولفی سیاهمار خالانی جوهر
لیوی وهك لعل ددانی گوهر
به بالآ وه کو ملک و پری
آدره و شا وینه ی زهره و مشتری

نەسر ھتاپی ذرە نەیبو عیب
رورست کرابو لەکارخانە ی غیب

و ەختی نیو ەشەو کہ لەخەو ەهەلسا
لباسی جوانی بە بدەن پۆشا
خوی را زاندەو ەو ەک کۆمەڵی نور
و ەکو خور شعلە ی پیدابو لەدور

کەشەو نیو ەبو ەهەلسا و ەدەر دەم
چو و ە ژور ەو ە بۆسیری پۆستم
و ەک مانگی چوار دە چو دانیش ت لەلای
بە پنجە ی رەنگین شیلای دس ت و پای

کە لەخەو ەهەلسا پۆست می دەستان
دی دانیش ت و ە مانگیکی تابان

پۆستم و وتی پی ای دیدە شاباز
بۆچی تۆ ھا توی چیتە تۆ نیاز

و وتی پەلوان گوئی بدە رازم
لەخەمت تۆ دا وایە نیازم

له رازو قصه م تو خوا مه گره عیب
البهت معلومه له کارخانه ی غیب

آواته خواز بوم دل پر درد و غم
به چاو بینم من بالای پوښتم
آمه چند ساله من آرزومه
هر چاوه پوانی دیداری تو مه

بیستم چوی بو راو گورت گرتبو
پاشی خواردن میلی خه وت کردبو
من ده سوارم نارد به تعجیل و دهو
امر م پی کردن نه کن خوردو خه و

بلکو پر خشی تو بگرن به اسیر
بی هیئن بولام زو به بی تقصیر
هتا به شو نیا تو بیت بت بینم
مقصدم و ابو پوچی شیرینم

ریگای خه وت خوانت تو کرد یخته سار
طی دونیات کرد به تنها سوار

نه آلكوسى تورك نه افراسياب
 هېچ كس له ميدان تو نه يكر د شتاب
 ايرانو توران هېڅاته ژيړ د ست
 چند هزار شيرت به ضربى مشت كوشت
 امانم بېستوه پوځو مانگو سال
 آرام نيه توم وا له خيال
 ايرانو توران هر تووى وا تېدا
 ويښه ي من بو تو كچ نابى پيدا
 هېچ كس نه يديوه قدو بالاى من
 حسن و جمال و خالى آلاى من
 اگر له باوكم داواى من بكهى
 اچا گوئى مردى له دونيا ابهى
 كورپى له من و له پشتمن تو بى
 ايرانو توران ابى گشت كو بى
 كچى پادشاهى سمندگانم من
 هه ل بژير راوى پروى جهانم من

شاهانی دنیا آوات خوازم
 پیکرای تیری غمزه‌ی نازم
 اُمه‌ی ووت پویشست سروی خرامان
 تنها مایه‌وه پوِستمی دهستان
 پوِستم سبه‌نی دانیشست له‌مقام
 داوای کرد وزیر خاوه‌ن عقلوفام
 همو بگلران مرصع کمر
 هاتن بو مجلس گشت دسته‌ونظر
 وزیر یکی نارد بولای پادشا
 ووتی له مجلس حاضر بی ایستا
 پادشا اُمه‌ی که بیعت دهر زمان
 هیچ نه یگرت قرار زو هاته دیوان
 هاته خدمتی جهان پاله‌وان
 سلامی لی کرد دانیشست له دیوان
 پوِستم جا ووتی شاهی جهاندار
 عرضی کم هه‌یه دلت نه بی‌زار

ایستا من و تو با بکین تدبیر
شرط و پیمانی بکین بی دلگیر
گلی له باغت کرم که پیمان
هتا که وره بیت معلوم بی لیمان

شاه نه م قصه یه ی که بیست له پروستم
له خوشی سه ری چو وه چرخي حه و تم
ووتی پالهوان چی تو میلته
کچو تخت و تاج گشت طفیلته

قاضی طلب کرد در لحظه و ده ردهم
ماره ی تمینه ی برری له پروستم

زه ماوه ندیان کرد چند پروژ به کرم
جهان پالهوان پرویشته حرم

پروستم حیرانی گونانی آلی بو
سرسام له جمال زولفو خالی بو

گاه ماچی ا کرد گردنی بی کرد
گاه دستی له سر شامامانی زرد

او شه وه جوت بون به کامرانی
 زور کیفیان کرد به شادمانی
 له بازوی دابو پوښتمی دهستان
 دانه گوهری قیمتی جهان
 گوهری که وادانه دیاربو
 دورری خزینهی کیکاوس شابو
 پوښتم کردیه وه له بازوی درحال
 دای به تمینهی باحسن و جمال
 ووتی گر خدای خالق عالم
 کورینگی پی دای له نطفهی پوښتم
 توښتم گوهره به کهره بازوی
 باهلی به گری نشانه ی بابوی
 خو اگر کیچ بو له زولفی بسته
 هتا وه ختی خوئی اچا بوهسته
 وه ختی سبه پنی که له خبه وهلسا
 اسلحه ی هه لگرت خفتانی پوښا

رخشی زین گردو در حال بوسوار
 همت خوآزی کرد له لای شهریار
 به یلغار و تاو چوه وه ایران
 هاتنه پیشوازی همنو دلیزان
 شاه ووتی پوستم تو نه بوی دیار
 به بی تو ایران اکهن یخته سار
 به بی تو عمرم پوچو هه بایه
 تاج و تختی من به تو ره وایه
 پوستم عرضی کرد تو نیته خبر
 ماجرای سه یرم من هاتو وه به سر
 لده شتی شکار شای افراسیاب
 کردم آرزوی خوآردنی کباب
 گورریکم گوشتو برژاندم یکسر
 تیرم خوآرد و خه و تم بی خبر
 خبرم بو وه وه پرخش نه مابو
 سه ری ۳ نفر له بیخ که نرابو

پیشم خوارده وه سرسام بوم به قین
به دواى رخشا چوم بو توران زمین

له شاریک که واسمندی ناوبو
زور به آسانی پخشم پیدابو
له لای پادشایک شهو بوم میوان
به کیفو ذوقو به دلی شادان

باسی له دایک بونی زوراب

له شارى سمند تویننه احوال
باسی تمینه شوخی سوسن خال
دائم بوړوستم پریشان حال بو
درون پر دردو جستهی زو خال بو

باری حملی بو نو مانگ بو تمام
کوریکى هیئا (زوراب) یان نانام

زومړديان برد بوړو ستمی زال
که کور پکت بو پر حسن و جمال
پوښتم که بیستی زوړ به دلخوشتی
آلتون و زیو و گوهری به خشی

فرموی خزنده دار زیرو جواهر
باریان کرده اسپ وهك سنگی باهر
دانه ی یاقوتو خزینه به بار
ناردی بو توران بو کورپی نازدار
ووتی خرجی کهن بو سروکاری
خدای تعالی بیت آگسادی

زوړاب به یکسال وهك دوساله بو
له پینج سالی دا سر قباله بو
منالی اگر ت ای خسته زمین
دستو پی ای به ست به قارو به قین

چونکه له نسلی پاکي پوښتم بو
له سر دنیا دا مائندی که م بو

به پنجه‌ی پر زور هه‌لی ا‌کنند سر
 هاوتای هیچ نه‌بو له‌جنسی بشر
 تورکان له‌ده‌ستی بوبون سرگردان
 کس نه‌ی اتوانی لای بی‌یک آن
 ره‌وژی پی‌یان ووت زو‌لی بی‌حیا
 بی‌باوکی احمق مادر به‌خطا
 هیچ کس نازانی اصلت واه کووی
 تو له‌نطفه‌ی کی بیت بی‌شرط و بی‌شوی
 زوراب امه‌ی بیست به‌قارو به‌قین
 چو بولای دایکی به‌دیده‌ی گرین
 ووتی ای دایه‌ی تو خدای عالم
 راستیم پی‌بلی به‌بی‌زیاد و کم
 به‌شانو بازو من هنرمندم
 له‌ناو مخلوقا یکجار پسندم
 عالم ازانی من یکجار مه‌ردم
 شیر حدی نیه‌ی بیه‌نه‌به‌ردم

گر دیوی ملعون بوم بیته میدان
 ریشه‌ی اکیشم به عونی یزدان
 باوکی من کئی به هر بلی ایستا
 هتا به دستم نه بینی سزا
 له من گهره کته کام بکه‌ی حاصل
 باو کم نشان ده هیچ مه به خجل
 دایکی ووتی پی ای برگوزیده‌م
 فرزندی عزیز باو ک نه دیده‌م
 به واته‌ی رقیب دل پر قارو ژه‌نگ
 به قصه‌ی بدکهر دلت نه بی تنگ
 کئی له گل تو پنجه بازی کا
 بیته میدان و ناسازی کا
 باوکت پوستمه شای کمر لاله
 شیر له برچاوی وه کو مناله
 له هوت خوانه وه تا مازندران
 پاکی کرده وه له حادو گران

جا زوړاب دلی ساکن بو له غم
له خوشیا سهری چوه چرخي حه و ته م

وتی که باو کم روستم بی به خوا
ایران و توران اگر م سرتاپا

به توفیق حق جهان آفرین
من لشکر ابه م بو ایران زمین

نه کیو نه گودرز نه زه نکهی پرزور
نه طوسی نه وزر نه بارامی گور

نه زال و نه دیو نه کاوسی که ی
نه پاله و انان ملکی دهشتی ره ی

له گل شای ایران ایان هینمه دهست
له پاش امانه و کو شیر ی مست

له گل شای تورکان انوینم عتاب
اچمه سرتختی شای افراسیاب

زوړاب له دایکی ابجا دستو برد
سپاو لشکری زوړی طلب کرد

سپایان سان دان له تورکاني چین
 له سمی اسپان اله رزی زمین
 دایان له طیل و کره ناو نفیر
 بارکرا پاره و گنجی بی نظیر
 وهختی حاضر بو سپای بی شمار
 زوراب فکری کردله چی بی سوار
 دستی انایه سرپشتی اسپان
 سست ابون له بر زوری پهلوان
 هاته لای زوراب جانو جوانی
 وتی له لاله من مادیانی
 که نه و له نطفه ی رخی پوښتمه
 له پوی دنیادا مائندی که مه
 او شه وهی پخی پوښتم له مال بو
 دایکی او ماینه م اوسا به فال بو
 ایستا له نطفه ی اسپ په یایه
 لایق به سواری جنابی شایه

أفرې وکو طیر اړواو کو با
هر ته واسپه یه دلی تو شادکا

زوراب وتی پئی ته واسپه بینه
به انصافی خوټ گه نجم لی بسینه

وه ختی که پرویشته اسپ هینازو
عیناً به وینه ی رخشی روستم بو
گه لی خوشحال بو زورابی ناودار
شکری کرد بو ذات خدای کردگار

دهستی برده سر باریکی پشستی
اصلاً نه له خشا له ژیری مشتی
چون بویان هینا زینی مجوهر
لایق بو به اسپ شاهي اسکندر

وه ختی بیانی که خویندی خروس
هه لسا له سپا دهنگی طپلو کوس

باسی لشکر بردنی زوړاب بو سر ایران

زوړابی دانا شـیـړی هنرور
زریو خفتانی درحال کرده بهر
له گل چوار آیین خودهو طاس کلاو
ههلی گرت اسبابو تیغی مصری ساو

برایکی بو تمینه ی نی عیب
زبانی لال بو له کارخانه ی غیب

تمینه ووتی برا گیان آمان
دخیل صد دخیل دستم به دامان

له گل زوړابا بچو بو ایران
بو جنگو جدال له عرصه ی میدان

اگر پوستمو زوړاب له میدان
که و تنه شه ره وه یقین برا گیان

پوڙستم لهه گورپه‌ی نازانی خبر
 مبادا بیکوژی له میدان‌ی شر
 ا گر فایق بی پوڙستمی دستار
 زوږابی نازدارا کوژی له میدان
 لازمه آگادار بی برادر
 زوږاب له پوڙستم نه بینی ضرر
 امه‌ی وت لشکر پوږیشت بو ایران
 بو شه‌رو دعواو جنگی دلیران
 گه‌یشتنه دریا که شتی که‌وته‌و
 خبریان زو برد بو افراسیو
 که زوږاب ناوی وابه‌بی دره‌نگ
 هاتوه بو ایران بو شه‌رو بو جنگ
 هیشتا منداله نادیده ساله
 مه‌یلی به شه‌رو گورزو گوپاله
 ا گر له گل پوڙستم بین آشکار
 روی همو دنیا اکهن یخته‌سار

وهختی^۲ امه ی بیست پادشای توران
امری کرد در حال حاضر بو هومان

ووتی به گنجور خزنه و مالی زور
له گل^۲ اسلحه ی جنگو شه پرو شور

له گل چند اسپ خاصه ی شاهانه
بو زوراب بیه له جبه خانه

ازانم هو^۲مان هر خوت ازانی
له گل^۲ دلیران مردانی گیانی

کاری بکه تو به عقل و تدبیر
پو^۲ستم ذلیل کات به پیکانی تیر

بلکو زو پو^۲ستم بکا^۲ نه و فنا
نجات بی له دست پو^۲ستمی گومها

دخیل و آمان زنهار صد زنهار
پو^۲ستم له زوراب نه بی آگادار

بلکو خوا بکا^۲ پو^۲ستم بی غمناک
به دهستی کوپی خو^۲ی بی هلاک

هومان زو هه لسا له خدمتی شا
 کهوته کارسازی لشکرو سپا
 هرچی شاه ووتی هینایه انجام
 لشکر حاضر بو تکمیل و تمام
 سپا پرای بو پوی کرده صحرا
 پویشتن هتا که یشتنه دریا
 کاتی نزیك بون سپا دیاری دا
 عرضیان کرد ووتیان شیری بی هاوتا
 واهات له پیره سپای بی سامان
 نازانین هینی تورکه یا ایران
 امری کرد ووتی بزانب خبر
 له کوی وه هاتووه سپاه و لشکر
 که له پیشه وه پیدابو هومان
 به عقل و تدبیر گوهر شناسان
 دابه زین سپا له زین به یکجار
 هاتنه خدمتی زورابی ناودار

خه لاتی شاهی و دانه‌ی دل پسند
دایانه خدمت شیر‌ی ارجمند

ووتی پاله‌وان شیر‌ی برزه‌جا
ایمه‌ی ناردوه افراسیاب شا
که له خدمتتا بو همو خبر
وه کو خدمتکار بیهستین گهر

خیلی که یانی گه‌لی فی‌ل بازن
له سر روی زمین بو حيله شاذن

ایمه شاره‌زای ریگای ایرانین
آگاداری حال گشت دلیرانین

معلومه پروستم که به دستی تو
زور به آسانی ابی رنجه‌رو

دلیرانی تر وجودیار چیه
له میدان‌ی تو هیچ حیدیانیه

اگر به ایمه رخصت‌دهی قوربان
ایرانو توران زواکین ویران

خولاصه سپای تورکان بی‌دره‌نگ
رای‌بون له‌پری بو شهر و بو جنگ

۳ رۆژ و ۳ شه‌روین به‌یلفار

هتا که یشتنه لای سپی حصار

له‌پاش استراحت خواردنی طعام

هه‌لساوه اچا زۆرابی پرغام

هیجرناو کوری گودرز ناوی بو

له‌سر قه‌لاکه‌ دایم حرس بو

له‌سر فرمانی گودرزی کوشواد

له‌و قه‌لایه‌دا دانیشتبو شاد

باسی گرفتار بونی هیجر به دهستی زوراب

له پر به هیجر که خبر درا
ووتیان زوراب ناووا بوه پیدا
له جیحونه وه تا سی حصار
هوا تاریک بو له تو زو غبار
هیجر امه ی بیست زور پرقی هه لسا
اسلحه ی شهرری در سعات پوشا
بسته ی پشتی تیغ و تیره شیر
پوی کرده سپا شیرانه هیجر
که تماشای کرد لشکری عظیم
واهات له پریوه به بی خوفو بیم
نشانه ی شصت و دو هزار سوار بو
له چاره یاندا غضب دیار بو

معلوم بو له لای شای افراسیاب
سپای ناردوره به تعجیل و تاب

هیجر سوار بو پوی کرده بیرون

له میدان وهستا و کوزر ستون

لشکری زوړاب له ولاره وهستا

وه ګو شیرې نر ساندا سپا

زوړاب سیری کرد که تنیا سواری

وینه ی برق آهات گه وره ناوداری

تنها وهستا وه له عرضه ی میدان

انتظار اکا وه ک شیرې زیان

زانی دلیره و شیرې شکاره

چاوه پوانی شه پر پوی کارزاره

زوړاب سوار بو پوی کرده هیجر

نعره ته ی کیشا وه ګو شیرې نر

ووتی ای سوار بوچی به تنیا

وامعطلی له عرضه ی دعوا

هيجر تي فكري عجب سوار ڀڳو
سالاري گهرو ۽ نامدار ڀڳو

به سام ۽ هيبت به زوري بازو
له گلياناي ۽ کس هاو ترازو
ووتی به راستی ته ۽ پالڻه وانه
مردی میدانی دهوری زمانه

له پوڙي شردا به زوري ڪند
زور کس له دونيا آخاته ناو بند
ووتی ای سوار توڻاوت چيه
بوچی اگهري مقصدت چيه

پالڻه وانی گورج ڪامين وولاتی
سرداری سپای ڪام سربساتی
پيم بلي ڪي ڀيه باو ڪو اجدادت
له ڪام طايفه ڀيه مرادت

زوراب هاته جواب ووتی ای جوان
قصه يڪ اکم لات نه ڀي ڪران

بوچی ارسی له احوالی من
له اصل و نسب جیگه‌ی مالی من

من هه‌تی ویتکم بی‌جلو پدر

نه له‌تو رانم نه‌چین نه بربر

اصلو نسیم معلوم نیه لیم

نازانم هرگز که من کوپری کیم

دایکم بی‌کسه فقیره و هزار

جفا کیشی درد جه‌وری پوژگار

ایستا خیالیک له‌شانم باره

همیشه دلی من بی‌قراره

خیالم وایه دونیا سرانسر

بینمه ژیر حکم وه‌کو شیری ز

اول کیکاوس پادشای ایران

بخسیرکم له‌گل همو دلیران

به‌لام فیله‌تن ناوی مشهوره

سرداری ایران به‌ذاتو زوره

نه بی به کند بیکم گرفتار
بی به واتهی دهوری پوزگار

من که پوستم هینایه ژیر دهس
ایتر قیمتی لام نیه هیچ کس
اچمه سرتختی شای ایران دیار
اکمه سرم هم تاج هم تومار
آمانه همو له لام آسانه
دونیا له دهستی من هراسانه

هیجرامه ییست پرهش بو وه کو قیر
دنیای له برچاو بو به زمهریر
ووتی تومغرور مه به ای جوان
مه به به تمای ایرانو توران
فیله تن وه کو شیړه دیاره
ناوی له ده مدام وه ک زهری ماره

اگر له ده ستم نجات بو تو
اوسا بو سرتخت کیکاوس بچو

دهستی دایه تیغ مودای پرخطر
به زورابی ووت بدی بدگهر

زوراب دهستی برد وه کو شیر آزا
شمشیری به زور له دهس دهرهینا

کرتی پشتینی هیجری سرمست
دای به زمیندا هر دو دهستی به ست

بردی بو هومان به دهستی بسته
به خواری و ذلیل سری شکسته

أجا له هیجر له بالای حصار
نوبتچی به کان کردیان زور هاوار

باسی هاتی سمنبو بۆشر له کل زۆراب

سمنبو خوشکی هیجهری اسیر
زو رقی ههلسا دلی بو زویر
له داغا دلی بو بو به کباب
ههلسا بستی ٧ حق له زۆراب

چو بۆلای باوکی درون پر له درد
ههلی گرت سلاح اسبابی نه بهرد

ووتی بابه گیان خو هیجر گیرا
له ناو عاله مان پومان بو سیا

هیجری برام وابو گرفتار
من جاهه لاکرم اسلحه ی کارزار

له داغو رقا زۆربو پریشان نقابی پۆشی رویشته میه ان

سواری اسپ بو سرتاپا تیار
لغاو مرواری رکاب زرنگار

سرتاپا اسپي همو آهن پر
 هه ناسه ی اچو بو چرخي اخضر
 دو زولني پره شي بون خوش وهك گولاو
 شارديه وه له ژير خوده كهو كلاو
 پوي كرده ميدان وه كو شيري مست
 نعره ته ی كيشا خر و شا به قهست
 زوراب امه ی دی وهك شيري ژيان
 به قارو غضب پوي كرده ميدان
 سمنبو دهستی زو برد بوكه وان
 پيچي خوار دوهك مار زننده ی ده مان
 شصت و دو تيري تيژی موشكاو
 دهست كاری وهستای گه وره ی تازه ساو
 خستيه ناو كه وان هاويشتي به قار
 به ره و پوي زوراب خدنگانی ژار
 تيري پنه ما خالی بو كه وان
 نو بهت كه و ته دهس اردهای ده مان

زوږاب امه دی متحیرما
 کندی هه لگرت زو بو هی حه وادا
 له سرمالی زین کردی سره و خوار
 به حلقه ی کندی جابو گرفته ار
 دابه زی له اسپ که دستی بو برد
 کلاو خوده که ی له سری لابرده
 زولفی قطرانی جوانی بون گولاو
 دیاری دا له ژیر غبرین کلاو
 که زانی چکه کورنیسه اجمه
 زوږاب سرسام بو زوږ متحیرما
 سمنبو یکه جار خجالت باربو
 به مکه رو حیل هاته قصه زو
 ووتی پاله وان بو تو عیبه و عار
 ناوت بد ته بی له روی روزگار
 آئین پاله وان شای افراسیاب
 هیچ نه بو باکی له واته و عتاب

له گلّ چیکدا کردی جنگو شر
دو نیا پرّ نه بی له باسو خبر
خجالت آبی له لای هاوسه ران
نه بی به عبرت تا آخر زمان

هیجر له لاته زنجیر له گردن
منیش کنیزم بو تو تا مردن
تکایه ساتی پیم بده دستور
کاریکم هه یه له قه لا ضرور

عمو گنجو مال خزینه م تمام
بو تو ی اهنیم بی صبر و آرام
زو راب امه ی بیست گه لی بو خوش حال
پسند بوقصه ی شوخی سوسن خال

کر دیه وه کمند در حال بی پروا
کچ نجاتی بو گه رایه وه دووا
له ده سنی زو راب که نجاتی بو
چو بولای خویش و له سر کاری زو

دابه‌زی له‌اسب بالا شوخو سنگ
 چو بو‌ناو قه‌لای سختی سپی سنگ
 کیشا نعره‌ی به‌رز صولی سیم اندام
 ووتی به‌زوراب بی‌عقل و نه‌فام
 هه‌لسه‌زو بررو‌ای خاکت به‌سر
 بو‌چ‌خوت اخه‌ینه‌ناو دریای خطر
 خبر انی‌رم بو‌کی‌کوس شا
 وه‌کو‌که‌لای دار بنی‌ری سپا
 رو‌ستم له‌نه‌وه‌ی ده‌ستانی سامه
 اگر بی‌ت بو‌شر عمرت تمامه
 زوراب‌امه‌ی بیست سیاه‌بو‌له‌قار
 جوابی دایه‌وه ووتی جادوکار
 نهم‌زانی که‌تو به‌مکرو افسون
 خوت نجات اده‌ی به‌بی‌چندو چون
 ایستا دره‌نگه‌وا وه‌ختی شامه
 لای مسلمانان کوشتن حرامه

به عون و توفیق جهان آفرین
 سببه نی به زور بازوی سهمگین
 قه لای سنگین و دروازه و حصار
 به گورزی گران اکهم یخته سار
 اوسا اینی معره که ی شیران
 معلومت نه بی جنگی دلیران
 هه لسا چو بولای باوکی سمنبو
 سرتاپا بوی کرد قصه و گفتگو
 باوکی ووتی پی پوله آفرین
 ناموست نه چو له میدانی قین
 ووتی ای بابا به سامی نریمان
 ناتوانی له گیل نه و بته میدان
 له شرو حربا وه کو پو ستمه
 له سر پوی دونیا مانند ی که مه
 هیچر گیرایه وه عیلاجمان نه
 غیری را کردن چاره مان چیه

سرداری گه وره یکجار به سامه
 یا نه وهی سامه یا ناخوی سامه
 به بازو و قوت به سینه چاکه
 زور هنرمنده جبینی پاکه
 رفیقینه لهر روی جهان
 ایه وی بگری پادشای ایران
 به بی شر هیجر و ابو به اسیر
 خستیه ناو داو و ناو بندو زنجیر
 من زولقم خسته ناو خوده و کلاو
 چومه میدانی به تعجیل و تاو
 شستو دو تیرم من دا له گیانی
 کونی کرد همو گوشتو ایسقانی
 به حلقه ی کند گرتمی نه و سا
 کلاو خوده م کهوت زلفم دیاری دا
 من به هزار حيله بوم رستگار
 کهزانی ژنم نه هاته گفتار

باسی کاغذ نویسن بۆکیکاووس شاه

باوکی سمنبۆگه لی بو سرسام
بانگی کرد وزیر خاوه ن هۆشوفام
کاغدی نویسی به ناوی خدا
پاش عرضی حورمت بۆکیکاووس شا
ووتی کیکاووس پادشای ایران
سالاری سرحد جنگی دلیران
هومیدم به ذات جهان آفرین
بمینی دلخوش له سر پوی زمین
تا آخر زمان له سر تختی زهرر
حکمت په وایی دنیا سرانسر
معلوم بی له لات شای عالی تبار
وا افراسیاب فتنه ی پۆزگار
سپای عظیمی هیناوه بۆجنگ
دنیا له ایته اکا تاره تنگ

له خیمه و چادر آو ریشم طناف
 صحرا و سرزمین بو به زیوی صاف
 جوانی که عمری چوارده سالانه
 سالارو سرکیش کمر لالانه
 وه ختی ههل اگرئی تیغی هیندی کار
 نهنگ له دریا ته بی بی قرار
 هاتووه له توران بو شهر یاری
 زور غلامانی کردوه حصاری
 هیجری کردوه له میدان امیر
 دستی به ستووه به ره و قو زنجیر
 که سی نه ماوه له سواری شرکه ر
 بچته میدان بو عرصه ی خطر
 ایتر اختیار به دستی شایه
 نجاتمان بده زو لهم بلایه

عرضه ی ذیلی وه ختی ته و او کرد
 دای به قاصدی ووتی دستو برد

ووتی تو بیه زو به ته کو دهو
 هیچ رانه وهسته به پوژو به شهو
 هرچی گنجو مال له قه لادابو
 باریان کرد به شهو فراریان کرد زو
 بیانی کاتی خورشیدی خاوه ر
 له برجی مشرق سه ری هاته دهر
 زو راب خبر بو له خه وی شیرین
 له داغی کچه دل پر قاروقین
 کردی به بردا اسلحه ی پوی جنگ
 سواری اسپ بو خیرابی دره ننگ
 لشکری تورکان هاتن بونبرد
 زمین تاریک بو ههوا لاجورد
 اسپ یلغاردا زو رابی ناودار
 شکاندی به گورز دیوازه ی حصار
 له شوین سمنبو که ررا سر تاخوار
 نهی دی نشانی دختری نازدار

بارو بارخانهی برده ناو قهلا
 لهوی مایه وه زوړانی والا
 لهولاوله قاصد وه کوبای شمال
 گه ییه پای تختی شاهي کمرلال
 سرله بیانی چوبو بارگا
 نامه که ی دایه دس کیکوس شا
 همو احوالی خو یان سرانسر
 عرضی کرد له لای شاهي تاجو
 وه ختی خویندیه وه نامه ی دلیران
 زوړقی هه لسا پادشای ایران
 بو بیژنه وکیو گورگین میلاد
 رهام و بهرام گودرزو گوشواد
 طوس و فریدون شازاده ی کیان
 شیده وش فرهاد نه وه ی کاویان
 باسی کرد قصه ی زوړاب سرتاپا
 پاله وانه کان زوړ سریان سورما

ټمور سر سام بون له و قصه و باسه
 مخاطر پریشان به بی هه ناسه
 شاه و و تی کامتان پر زوړو سامن
 کی تان هو نر مند برزه ستاس
 سبه یی بیه ن اشکرو سپا
 وه کو شیر بر روڼ بو شرو دعوا
 وه ختی که ده رکه وت شعله ی آفتاب
 زو بر روڼ له گل سپای بی حساب
 لشکری تورکان بکن قتل عام
 یېن به واته تا یوم القیام
 له پالو و انانی بارگاهی شاه
 کس نه بو بلی من ابه م سپاه
 ټمور بیده نگت سریان خسته خوار
 له پاش مدتی هاته گفتار
 ووتیان پادشاه آزاییکی وا
 که دايم شم شیر له روی ههور ادا

هيجري كهوا كردووه اسير
به يزداني پاك خدای بي نظير
مگر هر روستم له زابل زمين
بچي بوجنگي له ميداني قـين
به غيري امه نيه تي چاره
پالهوانيكي يکجار زور داره

باسي كاغذ نو سيني کيکاوس
شاه بو روستم تاج بخش

شاه فرموي وزير حاضر بو له لاي
سجده ي زميني برد بو خاكي پاي
ووتي بنوسه نامه ي خوش تقدير
بولاي تاج به خش شيري بي نظير
قلمي هه لگرت وزيري دانا
اول به ناوي خدای بي هاوتا

معلوم بیٚ رږوستم پالټوانی جنگ
کشندهی دیوان اولادی ارژهنګ

ایرانو توران تا وولاتی چین

ناوت مشهوره له سر روی زمین

شیرانی بیښه پلنگانی کوٚ

به ضربه ی تیغت بونه پرنجه رږو

تاجو طومارم توٚی همو که سم

رږوژی تنګانه هر توٚی دادرسم

قاتلی دیوان تاج بخشی شاهان

فریاد ره سی عام حشمت پناهان

که نامه م که یشته زنه ار صد زنه ار

هه ل بګره سلاح زو بوکارزار

سواری پرخش به نه وهی زالی سام

هیچ مګره آرام حاضر به له لام

اوا له لاین شای افراسیاب

هاتووه سپای بیٚ حدو حساب

له عرصه‌ی میدان معرکه‌ی نبرد
کیو به گورز اکا به توزو به گرد

هرچی په‌لوان سرحد نشین
یکایک هموزور دل غمگین

شاه کاغذی دا به گوی سالار
به بی مدارا در حال بو سوار

ده پوژو ده شهو به وه ختو بی وه خت
به پریدا پویششت به تالوکه و جه خت

وه ختی بیانی پوژی یازدهمین
أجا که یشته لای زابل زه‌مین

ایشکچی یه‌کان له‌بالای حصار
سیریان کرد له‌پری پیدابو یکسوار

چون بولای پوښتم بی صبر و آرام
عرضیان که ای نه وهی زالی سام

سوار یك به پړیوه و دیت به بی دره ننگ
زمین له ژیر پی اسپې بووه تنگ
به لام نازانین او سواره کی به
له ایران هاتووه خبری پی به

پوښتم که بیستی هه لسا سوار بو
له درگای حصار هاته ده ری زو
که دی کلاو خودی زیږری له سره
تی که یشت کیوی خاوه ن افسره

هات به پیریه وه زور به احترام
یکزریان ماچ کرد به خوشی و سلام
دهستی کیوی گرت پوښتمی دهستان
به شه و قو خوشی پوښتنه دیوان

ووتی پیم بلی چوند یادشا
پاله وانه کان دلخوشن آیا؟

کيو ووتی قوربان گشت پالھوانان
 حورمتیان هه یه لای شاهی ایران
 بهلام پادشا زور بی دهماغه
 حصار گیراوه هیجر دوستاغه
 منیان ناردوه به تالوکه و دهو
 زنهار تهمن بی خورالکو خهو
 سرداریک هاتوه زور سهمناکه
 ناوی زورابه گهلی بی باکه
 شصت و دو هزار سواری هیناوه
 پالھوانیکی آزاو تهواوه
 پوستم ووتی من دونیا سرانسر
 نهمدیوه کهسی له خووم آزاو
 بهلام لهچی پادشای سمندگان
 کوریکی داوه خداوند پیان
 اترسم ئهوبی هینده آزایه
 هیجری گرتووه الحق بلاوه

اگر زور اب بئی بازی کرده
هیجری له روی آشتی برده
به لام هیشتا اویکجار منداله
عمری نهایت چوارده ساله

له پاشان اجا گیوی ناودار
دایه دست پروستم نامه‌ی شهریار
پروستم که وه ختی سیری نامه‌ی کرد
ساعتی مات بو خوئی به دل برد

ووتی به عوننی خالقی بیچون
به ضربی شمشیر ای که م سرنگون

به پروشته‌ی کند من اکم قهستی
له باتی هیجر ابهستم دهستی
که داوای تختی کیکاوس اکا
چاوی له مرکه ایکوژم به خوا

امشه و جامی مه‌ی باتیر بنوشین
سبه بئی برکی غضب بیوشین

۳ پوڙو ۳ شەو بزمى باده بو

مجلس فرح بخش ساقى ساده بو

له مستى شراب سر سام بون سرجم

عاقبتى كار پوڙى چوارده هم

گيو ووتى پوڭستم نه وهى زالى سام

امە ۳ پوڙه كەمن تعطيل مام

يا رخصتم ده يا برۆين ايستا

نه وهك پادشا قصدى سرم كا

گيكاوس بو جنك دلى به تابه

معلوم بى له توڤ حالى خرابه

اترسم وه ختى مستى شراب بى

له گلپان قصه زور ناصواب بى

جوانى دايه وه جهان پاله وارن

ووتى له ترسم آلهرزى شيران

کیکاوس لای من و هک مشتی خاگه
چه پروام لهشای پرسام و باکه

ووتی زور علی آزای کر زور
زین بکه رخشی پرندهی بی پر
سواری پخش بو جهان پالوان
به یلغار پویشته تا کو ایران

گودرزو بهرام فرهاد و قباد
زنگه شاوران گورگینی میلاد

سوارانی جنگ هزاران هزار
چون بو پیشوازی پوستمی سردار

پوستم دابهزی له رخشی پران
به قدر و حرمت بردیانه دیوان

سلامی کردو و هستا به پاوه
کیکاوس اصلا جوابی نه داده

پرقی هه لسابو کیکاوس به قار
پروی کرده پوستم ووتی هرزمکار

هیچ باکت نیه خو من پادشام
 له پیش چاوی تو من وه کو گه دام
 گیوم ناردده لات و و تم صد زنه ار
 هیچر یخسیره بو وه یخته سار
 تو خریکی کیف زمزمه ی سازی
 له حکمی شاهان زور بی نیازی
 اگر من ایستا شمشیر نه بو پیم
 اوسا به تحقیق آنزانی من کیم
 به یزدانی پاک و هـ امدالیت
 سرت و دك ترج اكهوته بر پیت
 شاه و و وتی به کیو بوم بگره پوستم
 چونکه بی گووی یه در چوله قصه م
 گیوی ناودار زور خجالت ما
 سری شور کردو نه کرد قصه ی شا
 زور رقی هه آسا شاهی کیکاوس
 به توندو تیژی جا خورری له طوس

ووتی هه لسه زو پږۆستمی بدکار
بگره بۆم بییه بیده تو له دار

دارکاری بکه بی خه ره زندان
بام ایتر نه کات بی امری شاهان
هتا اتوانی اذیتی بده
سرکیشی نه کا ایتر نه و بده

جا طوسی نوذر له جی خوی هه لسا
روی کرده پږۆستم به فرمانی شا
دست پږۆستمی گرت بی با ته به قار
فیله تن خورری وهك هه وری بهار

ووتی هه ر فلک اتوانی به قار
پږۆستمی دستان بکیشی به دار
تۆکاری مه که به گورزی گران
پریشان بکه م ایران و توران

مه لی من شاهم خاوه ن تخت و تاج
به منه وه سکته هه به تی رواج

گر نه بی له بر تانه ی پوزنگار
 هر ایستا من تو اکیشم له دار
 چند دیو و چند شیر چند جادوی پلکار
 من بو تو همو کردم نگون سار
 بو تو من گرتم چند شار و وولات
 سری چند شاهم خسته ژیری پات
 له ریگای جهوت خوان من چند جفام برد
 کوړ بی چاوت نازانی من چیم کرد
 خو مو اولادم فرمان بردار بوین
 ایستا خه لآتمان فه لاقه و دار بوین
 خبر بزائن شاهانو خونکار
 کیسک اوس پوستم ادا ته له دار
 سردن باشته له تانه ی بدکار
 ایران و توران نه بن آگادار
 له دستم نایهت کوشتی شاهان
 اگینا له گل خاک اتکم یکسان

نامردم اگر ایتړ بت بینم
 چاره ی خوټ بکه شاهي پېشینم
 تو تاجی منه کړدو ته به سر
 ایرانو توران دنیا سرانسر
 قدرتی نیه کس بکا انکار
 هر کس انکار کا نه ی شرمسار
 پړوښتم أمه ی وت به قارو به قین
 سوار بوړوی کرده رئی زابل زمین
 وختی نه و پړوی گیوی نامدار
 هه لسا یه سر پی ووتی شهریار
 له گل پړوښتمی گهوره و حرمتدار
 قصه ی وا مه که بی دل آزار
 نو چی پړوښتم را کړد دل تنگ
 شوشه ی بختی خوټ مه شکنه به سنگ
 کوږ ز امه ی بیست اویش له پاشا
 هه لسا پړاو وستا له بر تختی شا

ووتی ای شاهم تو هه ته خبر
 روستمی دستان شیرزی پر هونر
 چند بو تو کیشای جفای رپوزگار
 چند دیو و جادوی بوت کرد له تو پار
 چند جار له جنگی شای افراسیاب
 به خوین تورانی پر کرد له سیلاب
 ایسته له لای تو خو خطا کاره
 به قصه ی تو بی خه لاتی داره
 کاتی امه ی بیست پادشای ایران
 ناردی به شوینیا زوبو پشیمان
 ووتی که پروستم نه وه ی زیمان
 نوری دیده مه و ابوم پشیمان
 گودرز و بهرام فرهاد و قباد
 شیدوش و شاپور گورگینی میلاد
 طوس و فریدون له کل گستم
 روانه ی کردن به شوینیا دردم

گه یشته پوستم به صد احترام
راوهستان همو لی یان کرد سلام

عرضیان کرد که ای جهان پاله وان
بوچی عاجزبوی له شاهی ایران
سالاری گه وره و گرانی خو تو
مایه بی ژینی همو وانی خو تو

پاله وانه کان بی تو دل تنگ
همو عاجزو ماتو بی ده ننگ

توی خاوه ن تختو تاج و طپلو کوس
گووی مه ده قصه ی پوچی کیکاوس

پادشاه بی هوش مستی شراب بو
عاجزی کردی زور ناصواب بو

به گودرزی ووت نه وهی بوری سام
فرموی به سی بی قصه ی ناتمام

شرطم کردوه به دلگی صاف
هتا کو امرم بی دروو خلاف

تا کو من زندوم لهسر پوژگار
 نابی ببنم چاره‌ی شهریار
 من همه پرخش و گورزی گاوسر
 بوچی بترسم لهشای تاجور
 دوباره گودرز هاته‌وه گفتار
 ووتی ای شیر‌ی عرصه‌ی کارزار
 نرموده‌کی تو پراست و پروانه
 به‌لام من عرضم هه‌یه بزانه
 لیت ادهن خلق طعنه‌ی بی‌حساب
 آلین که پروستم ترسبا له‌زوراب
 پروستم امه‌ی بیست ساکن بو له‌قین
 ترسا له‌طعنه‌ی اهلی سرزمین
 به‌قصه‌ی گودرز که پرایه‌وه دووا
 هاته‌وه بوشار بولای پادشا
 کیکاوس هه‌لسا زو پیشوازی کرد
 له‌سر تختی زیر داینا دستو برد

ووتی پالہوان بوجی دل پریشی
لازمہ کہ تو نازم بکیشی

تو گہورہ بیت کرد منت کرد بہ شا
پیویستہ دایم بکشی مدارا
زور پشیمانو خاطر غمگینم
پہر ریوہ رہنگی آلاہ جینم

جوابی دایہ وہ پوستی سردار
ووتی ہم بخشہ منم گناہکار
ہتا کو زندوی پوی سربساتم
بندہ و غلام و خاکی ژیر پاتم

منیش یکیکم لہ گردن کہ چان
بہ خشہ خطای غلامی خو تان
تو فیکم بدات گر خدای جبار
دورژمنہ کانت من ادم لہ دار

اوہی داوای تخت کیکاوس اکا
بہ غیری مردن اینر چارہی کوا

شاه ووتی امشه و تو مهی بنوشه
سبه نی برگی غضب بیوشه

له گل خوت بهره سپای بی شمار
دنیا له زوراب بکه تنگو تار

شهو ی نوشیان کرد شرابی گلرهنگ
به دهنگی سازو به آوازی چنگ

باسی ناردنی لشکر بوشر له گل زوراب

سبه نی کاتی درکه کوت شعله ی خور
پادشاه ووتی به بلو سی نه و زر

له سوار چاکه کان صد هزار سوار
سان بده له بر سرای شهریار

گودرز پیداخی شری بر پا کرد
صف صف سوارانی جنگی جیا کرد

در گای خزینه‌ی کرده‌وه گنجور
 به خشی به عسکر مال و پاره‌ی زور
 سوارانی جنگی وهك شای فریدون
 کردیانه بریان لباسی گلگون
 دایان له طپل و کره‌نایی جنگ
 له تۆزا دنیا بو به شه‌وه زه‌نگ
 او پروژه‌هه‌مو بردی پروی صحرا
 اگر چه‌وت جوش بو یا پولاو خارا
 له ضربی سمسی اسپ بو به‌گرد
 آسمان رنگی! بو به‌لا جورد
 ۳ پروژو ۳ شه‌و پرویین به‌یلغار
 هتا گه‌یشتنه لای سپی حصار
 له صحرا خیمه‌و چادریان هه‌لدا
 پروی دشتو صحرای داپوشی سپا
 له‌ولاه وه‌ومان له‌بالای حصار
 سیری کرد که‌دی پیدابو غبار

خیمه‌ی پرنگاو پرنگ بالی بیداخان
 الهرباوه وهك به‌پره‌زای شاخان
 چو بۆلای زۆراب سرپاشیه‌بۆ
 ووتی پالاهوان خیرا هه‌سه‌زو
 لشکریکی زۆر هاتوو له‌ایران
 سپای کاوسه‌شای ده‌نگی دلیران
 زۆر ترسم هه‌یه‌ خاطر م‌پ‌ریشه
 دلم له‌م‌حاله‌ پ‌پ‌ له‌ اندیشه
 زۆراب ووتی هیچ م‌ترسه‌ هو‌مان
 هر چند که زۆرب‌پ‌ لشکری ایران
 به‌ یزدانی پاک خدای لامکان
 ترسم نه‌من له‌ پالاهوانان
 هیچ خو‌فی نه‌بو زۆراب‌ی سالار
 هه‌سه‌ پ‌و‌یسته‌ سربانی حصار
 چاو‌یک‌ی گ‌ردا له‌ سپای ایران
 له‌ خیمه‌ی پرنگاو پرنگ ده‌نگی دلیران

سرتاپا دهشتو دهري پو شسابو
له نعره تهی اسپ زمین جو شابو

بیداخان سریان گه یاندبوه اوج
لشکر له صحرا وهك بحر ایدا موج
پلنگك له ترسو خوفا مردبو
شیران له ترسا پرایان کردبو

زوړاب امری کردهیجریان هیڼا
سجدهی زمینی بردو پړاوه ستا
يك يك دست وټي له كندا بو
کردنی له طوق پاله هنگدا بو

زوړاب ووتی ای هیجری بدحال
امړو من له تو نه کم چند سوال
له پوښتم له زال له شای کیکلوس
له کیوو گودرز له بهرام طوس

له تخمی گودرز له اولادی سام
هرچی ابرسم پیم بلی تمام

اگر راست بپیت راستی دیته پیت
گر خلاف بلی هر زندانه جیت

اتهوی له من نه یینی ضرر
هرچی ابرسم پر است بده خبر
مطلبی هه به له تووی درونم لازمه بی به ره مومن
جوابی دایه وه هیجری غم بار
عرضی کرد ووتی نه وهی نامدار
هرچی امر اکی تکیل و ته و او
به راستی عرضت اگم به سر چاو

باسی خبر پرسینی زوراب له هیجر له بابته
لشکری ایران

روراب ووتی او خیمه ی زربافه
دیره کی که واه زیوی صافه
تیا پراخراوه فرشی چینی کار
تیا پرزکراوه کورسی زرنگار

جوانی دانیشته تیا به تاجه وه

سرمست به بانی کورسی عاجه وه

یکجار به سامه زور هیئت دیاره

به هیئت گه لی گه وره و سرداره

له راستو چپ تا کو لای علم

صف صف پاله وان وه ستاون سرجم

پیم بلی کی یه او تاجداره

که پوی و کو مانگ جوانو تابداره

هیچر ووتی پی کیکوس شایه

خواهن حشم و آلاو سپایه

زوراب ووتی او خیمه ی اطلس فام

طناف خیاته استون زیوی خام

استونی زیوه آلا ی زرد پونق

ادره وشی هروه ک استیره ی شفق

سه ری پیداخی کله ی اژدها

کالا ی سرتاپا متای بی بها

له ژیر بیداخا دانیشته وه چوانی
له لای وه ستاون چند پالهوانی
کی یه وا خاوه ن سپاوشکره
ووتی تهو ذاته طوسی نودزره

پرسی تهو خیمه ی که لاجورده
دیره کی همو زیری بی گرده
دهنگی تارو عود صدای سازو چنگ
دیت به سوزه وه له خیمه ی گلرنگ
درفشی کیان بیگرد نهنگ دار
کالای قیمتدار متای کهس نه دار

خیوه تی کی یه وها سام داره
ووتی هی گودرز شیر ی شکاره
هشتاو هشت کوپی هه یه به حساب
شیران له ترسی جرگیان بو کباب

ووتی تهو خیمه ی سوری گل ناری
استون نقره بند لاجورد سکاری

طناف پاوریشم همو دانه پند
پیا مهلو اسراوه چند حلقه کند

سهری بیداخی بهوینه‌ی ماره
واله اطراف‌ی چند هزار سواره

خیوه تی کی یه ووتی هی گیوه
کوری گودرزه شیچ کس نه دیوه

زاوای پوستمه برذاتو زوره
شیری میدانی روی شهررو شوره

أجا برسی تهو خیمه‌ی سی ره‌نگ
له‌لای وه ستاون سواران بو جنگ

طناف پاوریشم استونی له‌زیو
دست کردی وه ستای خاصی کس نه دیو

جوانی‌کی تیایه وه‌ك غنچه‌ی بهار
گوونی گرتو وه له‌ده‌نگ ده‌فو عودو تار

پهرری طاوسی داوه له‌سر تاج
دانیشتوه له‌سر کورسی داری عاج

کویه پیم بلی شوخ و نازداره
دیاره شازاده‌ی عالی تباره

وونی فریدون زهر رین کلاهه
شیری میدانه فرزندى شاهه
جا پرسی که او خیمه دیزپه نکه
له دهو ره‌ی قطار اسپانی جنگه

بیداخی هه‌یه وهك چناری بهرز
سری بیدوه بوفلك له أرض
سری بیداخی وهك کله‌ی شیره
دیاره بیداخی پیاوی دل‌سیره

ووتی هی بهرام نه‌وه‌ی گودرزه
صدای گهوره‌ی له دنیا به‌رزه
ووتی نه‌و خیمه‌ی زربانی غارا
دیاره له‌نوعی خیه‌وتی دارا

که‌ناری زیر رین ده‌وری گلناره
قیمتی کالای هیچ کس نه‌داره

به یداخى له ده وړى خیمه ی پیدایه
سه ری واهه سر اوجی اعلایه

خیوه تی کی یه وتی بزانه
هینی بیژنه شیرى ژبانه
کچه زای پوښتم له نه وهی شیره
پاله وانیکى آزاو دلیره

وتی نه وخیمه ی گه وړه ی نیله نکى
علمی له تهر حى ازدهای جنکى

میخی سهر تا پیا له سیمو زهره
علمی له سر چرخى افسره
طناف آوریښم صافو کښیده
نادره ی زمان هیچ کس ندیده

جوانى به بهر گټ پړوى میدان وه
به گورزو گوپال بى سامانه وه
تیا دانیشته وه وه کو شیرى مست
غلامان له لای دست له بانى دست

په خشي له بردهم خيمه‌ی دياره
 سه‌رزینی سورمه‌و زینی تپاره
 چند حلقه‌کند همو چرمی خاور
 وابه‌زینه‌وه همو هل و اسراو
 سلاحی جنگی زوره او جوانه
 خفتانی له پښت به‌وری بیانه
 او مردو په‌خشه حلقه‌ی کنده
 له ایرانیاندا زور لام پسندد
 مردی‌کی وایه مانتدی کهمه
 اگر عقم بیت اوه پوښتمه
 او شخصه‌کی په تو پیم‌یلې راست
 نه‌وه‌ک پوښتم‌بی به‌آوا تم خواست
 هیجری گودرز شومی بد‌کردار
 به‌مکرو حیل‌ه جاهاته گفتار
 وتی به‌زوراب گه‌ورده او امیرم
 ناوی او شخصه‌نیه له‌بیرم

هينده ازانم مردیكه آزا
تازه هاتووه او له بخارا
له گهل چنډ هزار جنگي دليزان
هاتووه بوامداد پادشاي ايران
جوابي دايه وه زورابي دانا
ووتی پيم بلي توخوا روستم کوا
روستم زور گه وره و عالي مقامه
پيم بلي خيمه و بارگای کامه
ووتی رویشته و بوباغي صد تهرز
وا له پاتختی چنارانی بهرز
کووئی گرتووه له دهنگي نغمه ی کوږانی
نه هات بهامداد شاهی کیانی
جوابي دايه وه زورابي آزا
ووتی که ی وعده ی سیرانه ایستا
روستم آرایه وه کو شیري نهر
چون پاش اکوئی له جنگو له شهر

تو پاست نه ووت نه مه جزات بی

شرطه تاماوی زندان جیگات بی

هیجر له دلدا ای ووت گر پوستم

به م پاله وانه من نشان بدهم

له وه اترسم آخر سر انجام

ضرر بی بو نه وهی زالی سام

وه ها باشته بوی نه کم عیان

با من بکوژی بیزارم له گیان

باو کم گودرزه له عالم دیاره

هشتاو هشت کوپی هه یه وناو داره

به غیری قه وه م و خویش و اقربا

باشن بکوژریم خو هیچ گه م نا کا

جا زو راب ووتی له دلی خو پدا

پوستم دیار نیه هر چند حه ولم دا

وا سپای دوژمن هاتووه به قین

لشکر را کیشم له زابل زمین

ئەم خيالەي ڪرد زورابي دانا
 جابه پڙقه وهه لساو خرؤشا
 گرتي پشتينه ي مردى هرزه كار
 چه وايدا له برج سرباني حصار
 له ولاوه نه جاله سپاي ايران
 شاهي كيكاس به دلو به گيان
 دس تي كرد به بزم ڪياني دستور
 گووي يان له دهنگ نه واو صباوشور
 پڙستمى دهستان هه لسا آزانه
 ووتى امهوى نهو پالهوانه
 بدينم به چاو بزانم آيا
 چونه وا نه لين پشیده و آزا
 اچم اينم من نهو سالاره
 بزانم كى يه آخو چه كاره
 لباسى شهوى خيرا ڪرده بهر
 هه لسا آزانه وه كو شيرى نه رر

شه و پرهنگي پوشي به وينه پي دزان
 روي کرده صحرا و چولو يابان
 پرويشت گه يشته هيواني سرا
 به ماته ماته اجا پراوه سستا
 سيري کرد به زمي توركان به تابه
 زوراب خريكي نوشي شرابه
 لاي دستي راستي زوراب هومان بو
 له لاي چي په وه جاي دليراب بو
 صد پاله وانان له شراب سرمست
 لاي پراوه ستابون دست له باني دست
 پرويستي دستان متحيرما
 له دلي خويدا ووتي به خندا
 به شانو باهو وهك سامه و پرويستم
 خنجر ته کيشي له چرخي حه وستم
 به بالا عيني سامه و نريمان
 هروه کو زاله و پوري کريمان

وه ختی^۷ که رپو^۷ستم له ملکی توران
 لشکری هه لگرت بچی^۷ بوایران
 دایکی زندهی رزمی له گه لیا هه نارد
 زور نصیحتی کردو پی^۷ی سپارد
 ووتی دخيلم که چو یته ایرن
 آیینی اوسا جنگی دلبران
 یقین کیکاوس شای ایران زمین
 له گل خوی دینی^۷ سپای سهمگین
 اورپو^۷ژه جنگی دلبران ته بی^۷
 هیاهه ی پانگک هم شیران ته بی^۷
 کاتی^۷ که رپو^۷ستم ته بینی به چه م
 زو بچو^۷ بولای تو به خاطر جه م
 سچیده ی بو^۷ به پرو بسو له خاک
 بی^۷ کوری تو^۷م ای شیری بی^۷ باک
 رپو^۷ستم او شه وه به دلی بی^۷ تاب
 وه ختی^۷ که رپو^۷یشت بینی زوراب

له ناكاو زوړاب ههلسا له ناو به زم
 بو ته وهی بچیت بو شه رو بو زم
 له باده و شراب نابی بو غنبر
 مست بو له درگا که رویشته دهر
 سیری کرد یکی له دو شمنانی
 خوی مات کرده و ا به پنهانی
 زوړاب به توندی که لی کرد سوال
 ووتی چه کارهی تو چیته خیال
 جوابی نه داوه نه هاته گفتار
 ابجا زنده زم پ روی تی کرد به قار
 کهر بندی گرت بی ترسو اندیش
 پوستم جا به قار بوی پویشته پیش
 مشتیکی لی دا به توندی پوستم
 شیر می ندالی هاته وه ناوده م
 مغزی له سه ری به جاری پوا
 که و ته سر زمین وه کو ترو ژان

جسته‌ی زنده رزم غلطانی خاک‌بو
 آخری عمری‌ها ت زورپوچی ده‌رچو
 تقدیری وا کرد خدای بانی سر
 زوراب له‌باودکی بینی ضرر
 هاتنه ده‌ره‌وه هومان بهرهمان
 دی‌یان زنده رزم که وتوو بی‌گیان
 سرسام‌بون ووتیان امه‌چون کاربو
 کی‌بو بهم نوعه وا غیرت داربو
 ووتیان به زورلرب کی‌ثم کارهی کرد
 تو سلامت بی زنده رزم مرد
 تماشایان کرد متحیربون
 لاشه که وتبو غرقی خاکو خون
 ووتیان با امشه و تاوه ختی سحر
 ایشکچی بن چند مردی دولاو
 سبه‌ینی به‌اذنی خدای لامکان
 آبی بربادکم لشکری ایران

خلاصه پوښتم گهر رایه دواوه
سیری کرد که کیو وا بهر یگاوه
کیو پاله وانی پای تختی شـابو
به شهو ایشکچی ایران سپا بو
شمسیری کیشا کیو مانندی شیر

چو بهره و پیری پوښتمی دلیر
پوښتم تی که یشت کیوی سر کیشه
به شهو پاسه وان دل بی اندیشه

ووتی آی نه که ی نوری دیده ی من
سالاری گران برگوزیده ی من
کیو ووتی پوښتم له کوی بوی تو خدا
به تنهـا سواره لده شتو صحرا

ووتی پوښتم بو سیری زوړاب
بو دیتنی تهو یکجار بوم بی تاب
هر چنـد به بالا تازه نه مامه
به شانو شوکت اولادی سامه

حیفه پالنهوان ایران وولاته
 پوچی نزیکی یوم الماته
 شمشیر اکیشی بو چرخي اخضر
 به لام به دستی من نه بی بی سر
 که نه م قصانه ی بوکیو ته و او کرد
 چو بو خیمه ی خوی پراکشا دستو برد
 سری نایه وه له ناو په خت خواب
 نه ی نوشی به شاد پیاله ی شراب

بیانی وه ختی خویندی که له شیر
 له فلك لاچو پرده ی سیاقیر
 لشکری خورشید دای پوشی سر ارض
 پیداغی هه لکرد له کوساری برز

هه لسان خرۆشان لشکرو سپا
لیدرا دهولو طیل و کرهنا
له جینگا هه لسا زۆرابی جنگی
کردی به بریا زری فرنگی

سلاحی جنگی هرچی بو تمام
ناوی خدای برد پوشای به اندام
آوزهنگی له اسپ جهان پیاذا
پروی کرده تیپی ایرانی سپا
که یشته خیمه‌ی شای کیکاوس جا
پنجا میخی چه تری شاه‌ی هه لکیشا

نۆبتچی کاتی خیمه‌ی شهریار
له ترسی زۆراب زو کردیان فرار
نعره‌ته‌ی کیشا وه‌ک شیری شرزه
دلی دلیران گشت هاته له‌رزه

ووتی کیکاوس اگر توشاهی
سرداری همو ایران سپاهی

بلیٰ مردیکت بایته میدان
 بکهین نه بردو جنگی دلیران
 به حق خدای گه وره و کردگار
 امرو له میدان عرصه ی کارزار
 له خیمه ی شاهي اتهینه دهر
 اتخه مه ی سرخاک سپای پر خطر
 خیمه و بیداغت سرنگون اکهم
 خو تو لشکر تونو تون اکهم
 کیکاوس امه ی که ییست در زمان
 گیوی نارد بولای پو ستمی دستان
 ووتی وازو راب هاتووه به قار
 نه کا قصدی قتل شاهي تاجدار
 پو ستم به گور جی سواری پرخش بو
 وه کو فیلی مست زو بو میدان چو
 واپو یلاو شیوه ن فریادو زاری
 هه لسا له لشکر مردانی کاری

وتیان کو اڀوڙو ستم ٻوڇ نه هات اڀڙه
 سپا کيڙو دهی چنگالی شیڙه
 به زورابی ووت ڀوڙستی دهستان
 ووتی بزانه ای شیڙی میدان
 که وتو یتہ گیڙی بحری بی سامان
 ایستالہ ده ستم چون دهر اکہی گیان
 مسکینی فقیر دل ڀرا کنده
 گرفتار ٿہ بی به دهستی بندہ
 زوراب وتی ڀی جهان دیدہ کار
 پیری پشت کو می جفای ڀوڙگار
 لای پیاوی عاقل داناو هونرمند
 ٻوڙ لایق نہ قصہ ی نا پسند
 اگر تو دیاری منیش بای وادہم
 زور هونرمندم هونرمند زادہم
 به لام پیرہ میڙد دیوانہی کہم فام
 امر ٻو به کمند ساختہی جرمی خام

له سر مالی زین آتینمه سر خاك
سینه ت به تیغی هیندی اکهم چاك

دو مردی پر زور در حال و ده ردهم
ده ستیان کرد به جنگ زوراب و پوستم
پوستم ووتی پی تو نوجوانی
بوچ دیته میدان مردی ایرانی

دونیات نه دیوه هیشتا من دالی
بی خبر له ضرب گورزو گو پالی

من دنیا دیده و نادره ی ده ورم
شیری پر ذاتم نهنگم به ورم
استیره ی روی چرخ آسمان کامه
نازانی ذاتی شیران له لامه

خدای بی مانند بو تو شکرانه
تقدیری تو یه نه م گشت کارانه

معلومه مارو مورو وحش تمام
اناسی اولادی خو ی به عقلو فام

که چی یکیکچی وهك پوری دستان
چلون نهی نای کوری له میدان

بهو نوعه بوبون هر دو هر اسان
یکیان نه ناسی به امری یزدان

دهستیان کرد به شرپ عاقبتی کار
هه لیان گرت نیزه ی تیژی زهر دار

دایان له ییکتر نیزه و گورزو تیغ
له قصدی یکتر نه یانکرد دریغ

به نوکی الماس نیزه ی خطرناک
حلقه ی زری یان پرژایه سرخاک

خوین فواره ی ابه ست له لهشیان وهك کل
آخر به نیزه کار نه بو حاصل

گاهی به گورزو گاهی به خدهنگ
له ییکتر دهشتی پانیان کرد به تنگ

به مانند ی کیو نه له خشان له شر
نه نه هم عاجز بو نه اور تنگ خطر

رۆستم له داغا دلی بو به خوین
ووتی ای خدای بی مکان و شوین

خۆمن قاتلی بهرو دیوان بوم
به دست نه م طفله چۆن هراسان بوم
چند جار شرم کرد من له گل دیوان
هرگز بهم نوعه نه بوم پریشان

فکری کرده وه به دلی پردرد
اسی جولان دارتی چاره ی نه برد
به پنجه ی پرزور بازوی شیرشکار
گرتی پشتینه ی زورابی ناودار

که لای زوری کرد زوراب نه له خشا
له ناو مالی زین اصلا نه جولای
نوبه ی زوراب هات گورزی خسته کار
دای له قلغانی رۆستمی نامدار

پخشه که ی از نو ی نایه سرزمین
پنای برد به ذاتی رب العالمین

له زوری بازو ښاغلی بو وورد
پوښتمی دلیږ پیچ اوږی نه کرد
زوراب ووتی تو پوښتمی زالی
بوږیه له ضربی کورزم نانالی

لام وادیاره که توی فیله تن
اگر پوښتمی راست بلی به من
جوابی دایه وه ووتی گر پوښتم
ببینی دنیا نابینی به چم

پوښتم شیری که بی مانده و پو
چون فیزی دینی بیته جنگی تر

له لای فیله تن من کمتریم
له کووی لایقی میدانی قیسم

جاله کورزو تیغ زو بون دس بردار
غمگین بون له دهس جفای پوژگار

به تقدیری حق جهان آفرین
له سر پستی اسپ اجا دابه زین

دهستان پیکایه سر حلقه‌ی کند

به ربونه زوران به بی چونو چند

زوراب به توفیق سی لایسام

گرتی کمر بند نه وهی زالی سام

خستیه سرشانی به قارو به قین

سورری دا پوستم که و ته سر زمین

زوراب وه کوشیر به دلی بی غم

زو اژنووی نایه سر سگی پوستم

دهستی دایه تیغ حربهی مصری کار

که سینه‌ی پوستم بکاله تو پار

پوستمی دهستان ووتی بوجوان

قصه ییک اکهم مروته آمان

وهایه قانون گشت پاله وانان

وه ختی له میدان که اگر ن زوران

هر کس اول جار بی دهسه لات بو

تهی به خشن جار ان عادت وهابو

به و حيله و مكره پوښتمى دستان
خوځى رزگار كرد زو له عرصه‌ى ميدان
هر دو كيان ماندو گه ررانه وه دووا
چونه وه خيمه سراوو خرگا

دو شيرى پر زور دو بهرى پيمان
چونه وه جىگاو مسكنى خويان
پرسى له زوراب هوځمان له ميدان
بوچى تو نه تكوشت دوزمنت ده رآن

ووتى اى هوځمان يقين پوښتم بو
صد گورزم ليدا هيشتا لاي كه م بو
زرځى پارچه بو كه پوټه سرزمين
ذره نه له خشا پاله وانى كين
به گورزو شمشير به حلقه‌ى كنده
علاجى نه كړا نه هاته ژير بند

آخرى اچا بهر بوينه زوراب
خوځمان ختمسته دست خالقى مېبحاز

به اذنی خدای جهاندارى پاك
خسته سرشانم فریما به خاك

كه چى به ~~م~~كرو به حيله ی بیجا
عاقبت له دست من خوی نجات دا

سینه م لهت نه كرد به تیغی خطر
به خشم به یزدان خدای بانی سر
هو مان ووتی پی زور خراپت كرد
له برچی نه تـكـوشت خیرا دستو برد

تو نه وت نه كوشت هر اتكوژی نه و
ابی به واتهی خلق و نه مو نه و
كه و ته داوی تو شیر یكى وها
يكجار نه فام بوی نه تكوشت به خوا

توفیقت بدا خدای بی نظیر
اجا بیکوزه هیچ مه كه تقصیر
پروستم كه لاشه ی ساكن بو له درد
چو بو ناو خینه ی خاصى لا جور د

کیکوس ووتی چلوئی پوستم
لام وایه دلت کهیل بووه لهغم
خو مندالی بو له عرصه‌ی میدان

بوچ دستت نه بهست پوستمی دستان
پوستم عرضی کرد ای شاهی دلیر
نه مزانی دیو بو یاخو نره شیر

به دست اووه وه زبوننه حالم
آبات بو توران گورزو گوپالم

چند سال و وه خته من پهلوانم
قاتلی دیوو جادو گهرانم

ریگه‌ی جهوت خوانم برری به تنیا
نه ترسام له شیر و له جادوی گومرا

ایستا به دشتی طفلیکی وها
په شیوه حالم شاهی عالی جا

گر یارم نه بی خدای دادگر
نجاتم نابی له عرصه‌ی خطر

باسی شری دوهمی پړوستم

له گهل زوړاب

بیانی وهختی خورشیدی خاوه ر

له بورجی فلک سری هاته دهر

دایان له کوس و طپل و کره نا

له رزی سرتاپا زمین و سما

له لاییکه وه ایرانی سپا

له وزیر علیه سپایان سان دا

فیله تن وهختی که له خه و هه لسا

زرئی و اسلحه ی جنگی له خوی دا

کورزو قلغانی هه لگرت وه کوشید

سوار ی پرخش بو آزانه دلیر

جا آوزه نگی دا له پره خشی طیار

پړویشته میدان عرصه ی کارزار

لهولاوه دیسان زوړاب بی درهنگ
 کردی به بریا اسلحه‌ی پروی جنگ
 پړوستم بانگی کرد ووتی نو جوان
 که وتیه ناوگیژی بحری بی پایان
 زوړاب ووتی جا خسته‌ی په شیو حال
 من زوړا پرسم امرو لیت سوال
 اگر پړوستمی پیم بلی ایستا
 تاله میدانا نه‌بوی کله لا

هیچ‌گوئی نه‌دایه قصه‌کی پړوستم
 راستی بی‌نه‌ووت چه زوړو چه کم
 ووتی به زوړاب بی عقلی نه‌فام
 بی‌خبر له حال دونیای ناتمام

ایره میدانی زوړان ازیه
 نه‌جیگای مکرو حیلہ سازی به

دو مردی دلیر آج‌ا دابه‌زین
 وه‌کو نره‌شیر هاتنه سرزمین

چند دفعه ووتیان الله اکبر
گرتیان کھرو پشتینه یی کتر

دو کیوی البورز پیچران جا به هم
وه کو ازدها یا ماری ارقم
پو ستمی دهستان وهک شیر ی شکار
ناوی خدای برد به قین و به قار
زورانی هه لگرت دایه سرزمین
دهستی برد هه لی کیشا تیغی کین
هر چنده زوراب ووتی الامان
دای به مینه ی دا خنجری برران

نوک کی خنجری تیژی پر خطر
له دلو جرگی سری چو وه ده ر
بالای وهک سروی صافی زر ستون
وه کو گولاله په نگین بو به خون

جازوراب ووتی پیری دل له سنگ
منت گوشت به تیغ ژاراوی فرنگ

زور خراپت کرد تو نیته خبر

له دهستی باو کم پروح نابیهته دهر

پروستم ووتی پی کی به باو کی نو

له توران زمین تو خدا پراست پرو

ووتی پروستمه شای کمر لاله

شیران له خوئی که و تونه ناله

گر بی به طیر پرنده ی طیار

به حلقه ی کنسد آتمینیته خوار

پروستمه ی بیست شادی کرد بطل

سرسام بو له سام نه وه ی تخمی زال

ووتی نشانه ت چیه له پروستم

پراستیم پی بلی به بی زیادو که م

ووتی ها بگره بازو بندی لال

هینی پروستمه نه وه ی تخمی زال

دایکم له توران به ستیه بالم

بو تو ییت خو من به شیوه حالم

پوښتم سیری کرد دانه‌ی لالی‌بو
یادگار بو کورپی خسته حالی‌بو

ده‌ستی برد بڅه‌ی زړی چینی کار
دای درری ته‌واو له‌سر هتاخوار

به‌ربووه‌هاوار به‌آوازی به‌رز
گیو هات زو له‌گه‌ل هرا مو گودرز

ووتیان به‌پوښتم بوچ اکه‌ی هاوار
چیت لی‌قه‌وماوه شیړی کارزار

پوښتم ووتی پئی مه‌پرسن حال
پشتی خوځم شکاند ویرانه‌مالم

به‌آخری پیری له‌عرصه‌ی نبرد
جرگی فرزندی خوځم پارچه‌کرد

خنجری کیشا خو‌ی بکا بی‌گیان
گودرز دستی‌گرت گیو گوئی آمان

خنجریان له‌دست پوښتم دهره‌ینا
دستیان‌کرد به‌شین زاری وواویلا

گیو ووتی پښتم دلیری بی باک
زوراب له دس چو خوټ مه که هلاک

هیچ بقای نیه ته هم دنیای فانی

او مرد تو بوی بهشادمانی

له دنیا ملیون مردان کوچیان کرد

هزارانی وهك زورابو تو مرد

له پښوی ازل نوسرابو له سر

باوك له کوپي نه زانی خبر

هوشنگ شاه له گل جمشیدو دارا

همو که و تنه خاک ژیرسنگی خارا

پښتم جاووتی گودرز نازانی

کس وهك من نه بو له دنیای فانی

به مودای الماس خنجری برران

جرگی فرزندم پستی خوټم شکان

پاستیان و تو وه حکیمانی زو

چاک ته بی زامی تیغ به نوش داری

کهوا له خزنه‌ی کیکاوس شادا

وا له صندوقی صافی طلادا

زور پ‌جا ا‌کم گودرزی دانا

زحمت بکیش‌ه هانا صد هانا

بچو بؤ خدمت شای کمر لالان

عرضی که همو باسو احوالان

بلی که پ‌و‌ستم کردویه خطا

جرگی کورپی خوئی در ریوه ای‌شا

که می‌نوش دارو بنی‌ری بومان

چاوم له‌ری‌یه دخیلو آمان

گر شفا بدا خوای دادگر

زو له خدمتیا ابه‌ستم کمر

هتا کو زندوم له سرپ‌وی بسات

کمر به‌ستم من حاضر م‌له‌لات

گودرز که پ‌و‌یشت گه‌یشته حضور

سجده‌ی برده بهر شاهی بی‌قصور

عرضی پښتمی همو سرتاپا
گیرایه وه بوشاهی عالی جا

شاه ووتی گودرز توهه ی خبردار

و وتم طوس پښتم زو بده له دار

خیالی و ابو من بکا دوستاخ

واله دلمایه ایستاش دردو داخ

اوسا تنهابو پښتم هزار جار

قصه ی زور په ق بوله لای شهریار

چاک بیته وه اگر فرزندی

له کس نامینی ترسو گزه ندی

پښتم و زوراب یک بگرن آمان

زو نه کن ویران ایرانو توران

گودرز گه رراوه بی صبرو آرام

هاته وه بولای نه وه ی زالی سام

ووتی کیکاوس بی عقله و خامه

دیوانه و مجنون شیت و نه فامه

خپالی پوچی هیڼاوه ته دل
ته لی نوشدارو لام نابی حاصل
چاکتر وهایه خوټ بچی ایستا
زو لی بسینه و وره وه دووا

پړوستم برېووه شیوه نو زاری
فرموی چند فرشی جوانی زړکاری
هیڼایان بولای به عجله و تاو
لی پرژاند عطرو عنبرو گولواو

پیچای له لاشه ی فرزندی شیرین
پارچه ی آوریشم دیبای کاری چین
هه لیان گرت له سرخاکی سیای تار
بردیانه خیمه ی خاصی زړنگار

له لای حاضرېون گشت پالنه وانان
دستیان کرد همو جا به قور پیوان
هه لسا و او یلاو شیوه نو افغان
له دلیرانی لشکری ایران

که وره کان گیو و گودرزو گوشاد
 زواره و بهرام شیدوش و فرهاد
 صف صف کو مه ل بون لشکر خر و شا
 دلیران لباسی پره شیان زو پو شا
 پو ستم هاواری اکرد انالا
 ناله ای اچووه سه ر عرشی بالا
 زوراب ووتی پی نه وهی زالی سام
 بهس بکه شیوهن بی سوده له لام
 تقدیری و ابو خالقی معبود
 فرزند له باو کی نه گات به مقصود
 من له تو م پرسی نه ک جاری چند جار
 به هیچ نوعی خو ت نه کرد اظهار
 تازه خو شیوهن فائده ی نه
 عمرم آخربو زاری و شین چیه
 تو شیوهن مه که نه وهی تخمی زال
 مه گری خو ت مه که هیئنده به شیو حال

به لَام لشکر م وَا له ده شتو دهر

بی گه وره ی سردار بی کس و بی دهر

و ا به جی ماون عاجزو بی کس

رنج به رخسار بون به و دهر و عبس

من و ا به خنجر پاره بو جرگم

امانت به تون اوان پاش مرگم

ا ترسم کاوس پادشای ایران

به شه و شهبخون بکا بوسریان

یکی بنیره به تعجیل و دهر

بلی بار بکن زو بررون به شه و

به دلی عاجز بچنه وه توران

ساکن بن له جی و منزلی خویان

گورزو تیرو تیغ اسلحه ی جنگم

جلی خویناوی و درعی شه و ره نگم

بیدهن به دایکم بلین به شیوه

جلم جی ی تیغی روستم واپیوه

دایکم هر بگری بو بختی زه بون
 بو زامی سخم بو دردی درون
 سرم نایه خاک ژیر سنگی خاران
 بیزار بوم له دین دیداری یاران
 وصیتی زوری کرد بو یان اجمان
 شهو به سردا هات به امری خدا
 به زامی تیغی زهراوی فره نگ
 پرویشته له دونیای کاروانسرا پهننگ
 وهختی بیانی جا به امری شیا
 قطاری زوریان یکجار پرا کیشا
 دایان به یکدا له دهشتی پر قین
 کوچیان کرد پروین له کابل زمین
 کاتی باریان کرد لشکر و سپا
 لشکری زوراب مایه وه له دوا
 بعض پالنهوانو مسپای زابلی
 له کل کهس و کار خزمی کابلی

مانه وه لهوی درون له غم که یل

فرمیستک له چاویان اهات وکوسیل

پوستم خجل ما عاجز شرمسار

سرا پردهی خاص خیمه‌ی زرنکار

استونی چادر زنجیره‌ی کمند

فرشی آوریشم کورسی دانه بند

گومه‌لی کردن هموی له صحرا

سوتاندی یکسر آگری تی بهردا

لاشه‌ی زیوینی زورابی دولبر

شوررا به کافور به مسکو عنبر

خستیانہ تابوت آلالی دل پذیر

برینیان پرکرد له عطرو عبیر

هه لیان گرت شیران آزای کمرلال

بهشین و گریان بردیان بولای زال

زال خبری بیست پیری زمانه

متحیر بو دهرهات له یانه

له گل اهل و بيت هاتن بو ايوان

دهنگي شيوه نيان اچو بو كيوان

مبيان كهوا پږو ستم بو پيدا

به پږو شهوه وهكژنپ اگريا

زال زور درون پږايشو آزار

بخهي خوي درري له سر هتا خواړ

ناردی تابوتيان خيرا هينا بوي

هتا بېني جگر گوشه ي خوي

به گاز بزماری تخته ي کرد پاره

کردی تماشا ي کور ي بي چاره

به بالا و هيت هر وه کو سام بو

به باهو شير ي شرزه ي تمام بو

عمر ي چوارده سال نه بو يا کتر

جرگي بر رابو به نو كي خنجر

روي کرده پږو ستم زالي سيا بخت

نالاندي ووتی پي به بانگي سخت

باسی خبر زانی دایکی زوراب له کوژرانی
کوپه کهی. به دستی پوستم

بو دایکی زوراب که بردیان خبر
ووتیان که زوراب به تیغی خطر

به دهستی پوستم زویرو زبون بو
سرتاپا بالای رهنگین به خوین بو

کوژرا به تیغی زهراوی خطر
چووه ژیرخا کی تاریکی بی دهر

دایکی که بیستی بهم نوعه احوال
به ناخون ههلی کند قطرانی خال

ووتی نه وهی شیر دل پسندم پو
پولهی نازدارو هوتر مندم پو

گل پو گل دهماغ نه و نه مام پو
شیری شیرزاده توخی سام پو

زۆرانی زرمشت بچکه شیرم پو
آز او پشیدو زور دلسیرم پو

هرخوم به قوربان زرره‌ی که وانت

به فدای های و هوی عرصه‌ی میدانت

گیانم به قوربان گیانی شیرینت

فدای بزم و رزم میدانی قینت

فدای بالاتبم به و نه مانی نو

عمرم نه مینی یا خواله پاش تو

قوربانی گونای شه و چراغت بم

فدای زامی سخت او فو آخت بم

هو میدم هه‌یه جهان آفرین

حقت بسینی پوله‌ی دل غمگین

سر تا پا جلی تعزیه‌ی پوشی

له‌جی نانو آو خویناوی نوشی

باسی لشکر بردنی تمینه بوشی له کهل پوستم

پوژی تمینه زور رقی ههلسا
سویندی خوارد به ذات خدای بی هاوتا

ته بی من هه لسم نقاب پیو شم
بو ایران بروم به قار بخرو شم
شاری سیستان قصری زالی سام
بسوتینم من به جاری تمام

نه بانی قصاص خوینی کورمه کم
شرطو عهد بی بدینم پوستم
به شیریه هندی لبت بکه م جرگی
سور بکه م به خوین سر تا پای برگی

امری کرد سپاو لشکر دستو برد
حاضر بو در حال بو جنگو نه وارد

سلاحي شهري بهقامت پوشا
 بو شهرو دعواي پوستم خروشا
 تيغي الماسي تيژي پرخطر
 وکوشيري نر بهستي يه کمر
 ۳۰ هزار سوار کمر بسته ي شر
 بردي پوي کرده دهشتو صحرا و دهر
 پويشت به يلغار به بي مدارا
 لشکر داي پوشي پوي دهشتو سارا
 زال خبري بيست به دلي پردرد
 روتيان تمينه خالان لاجورد
 هاتووه بوخويني فرزاني زوراب
 به پوشه وه به دلي بي تاب
 الماسي بوشر کرده به بهردا
 شمشيري هيندي وابه کمر دا
 که امه يان بيست پوستم له گل زال
 چونه دره وه عاجز به شيو حال

چون بوبرامبه رتیمه ی بیگرد
 یخه یان درری به دلی پر درد
 بوزوراب دایکی یکجار عاجزبو
 اسپه کی تاودا پی یان گه یشت زو
 هه لی کیشا تیغ ژهر او ی فره نگ
 که بیدا له سر پهلوانی جنگ
 زال خیرا پو یشت زو به دستو برد
 له دست تمینه تیغه کی دهر کرد
 زور له تمینه پارایه وه زال
 عذری خواست له لای بانوی موسن خال
 جار پو ستم ووتی زالی زهر آمان
 بیکه به حق حضرتی یزدان
 بهیلله به تیغ با بیرئی جرگم
 قلم واجبه لایق به مرگم
 توخوا جوله که یا گه ورو فره نگ
 کی کوشتویه تی کوپی خوی به جنگ

زال ووتی پړوله یقین بزانه
امه تقدیری امری یزدانه

حکا کانی ده ور مردانی عاقل

هیچ کس تقدیری نه کرده باطل

چاک وایه له لام له مه ولا به جوت

هر دو دایشن خدای جبروت

بلکو مرحمت بکا پر له تو کورپی کرم کا به نه وو به تو

بکن شکرانه ی خدای فریاده س

غم هتا کو سر نامینی لای کس

زال نصیحتی هیڼده کرد هر دو

به قصه یان کرد دلیان سا کن بو

دابه زی له اسپ به حصن و جمال

اقناع بو به قصه و نصیحتی زال

مجا زالی زه پ پیری فرزانه دستي گرتن و بردینه یانه

تمینه دایشت له گل فیله تن

به صورت وه کو گل غنچه ی چمن

چند حفته لهوئ غمی دا به بباد
لهو ترشو تاله خاطر یان بو تشاد

له پاشان به امری خدای لامکان

باری جلی بو تمینه دیسان

نویانگو نوږوژ که وعده ی رابورد

خدا کوپنکی نی یان گرم کرد

وازیان کرد درگای غزینه ی شاهان

دررو آلتونیان زور کرد به احسان

آجا به جاری غمیان دا به یار تازی کوپدیان (فلامرز) نا

چند پارچه قوماش چند غزینه ی سام

دایان به فقیر و هزارو ایسام

به عونی خدا خالقی عالم

ته و او بو جنکی ز رابرد پروستم

هزاران صلوات و درود و سلام

له سر پروچی پاک سید الانام

ته و او بو

انتشارات محمدی مقر
تلفن ۲۵۹۶